

TAK PROSÍM –

Měl na ně všechno: čas, nabitý telefon, jednohubek
plný ták. Osvětlení pojal diskrétně.

A když ty dívky přicházely, usazoval je na plac,
a která z nich zůstala déle, myslím déle zahalena víc
než letně, té začal se dotýkat konečky prstů.

- Nuže, slečno...
- Nela, pane.
- Jdete na potrat černé myšlenky, že.
- Bude to bolet?
- Jak vidíte, přežil jsem. Oblečte se.

I vy se můžete obléct. Víc netřeba, a už vůbec ne
hrubek, je láska, co má čas, nabitý telefon a ták plný
jednohubek,

vy všechny se můžete obléct a odejít na procházku,
do divadla, kamkoli vstříc štěstí, jsou vysoké city
s nízkým prahem bolesti,

a jistě vypadá směšně, když malíčkem obtahuje
káro sukní, přitom ani netušíte, jak vás má rád, kde
všude had, v rozšířených zorníčkách kolika očí
syčelo:

Nech, abych já vedla tebe. Ucukni!